

- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez Zjednoczone Królestwo w niniejszym postępowaniu oraz kosztami powstałymi w postępowaniu pierwszej instancji, w związku z zarzutem niedopuszczalności; oraz
- rozstrzygnięcie w przedmiocie pozostałych kosztów w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Zjednoczone Królestwo wnosi odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Unii Europejskiej (siódma izba) wydanego w sprawie T-115/10 Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji, w którym Sąd orzekł, że wniesiona przez Zjednoczone Królestwo skarga o stwierdzenie nieważności ujęcia hiszpańskiego terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty ES6120032 („Estrecho Oriental”) w wykazie zawartym w decyzji 2010/45/WE⁽¹⁾ jest niedopuszczalna.
- 2) Sąd uznał, że ujęcie terenu ES6120032 w wykazie zawartym w decyzji Komisji 2010/45/WE stanowi jedynie potwierdzenie wcześniejszego ujęcia tego terenu w wykazie zawartym w decyzji 2009/95/WE⁽²⁾. Wniosek ten jest nietrafny, ponieważ teren ES6120032 został umieszczony w wykazie zawartym w decyzji 2010/45/WE na podstawie istotnych nowych okoliczności, a mianowicie okoliczności że teren ES6120032:
 - a) częściowo pokrywa się z większością terenu British Gibraltar Territorial Waters („BGTW”) oraz ma obejmować ten teren
 - b) częściowo pokrywa się z całym obszarem istniejącego wcześniej terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty, położonego w Zjednoczonym królestwie, oznaczonego kodem UKGIB2223 i noszącego nazwę „Southern Waters of Gibraltar” i ma obejmować ten teren.
- 3) W czasie, kiedy teren ES6120032 został po raz pierwszy ujęty w wykazie figurującym w decyzji 2009/95/WE najwyraźniej tylko Hiszpania była świadoma faktu, że teren ES6120032 pokrywa się z terenami UKGIB0002 i BGTW. Zjednoczone Królestwo z pewnością o tym nie wiedziało i nic nie wskazuje na to, aby wiedzę taką posiadała Komisja czy Komitet ds. Siedlisk (który wydał decyzję 2009/95/WE).
- 4) Do chwili umieszczenia obszaru ES61120032 w wykazie zawartym w decyzji 2010/45/WE Zjednoczone Królestwo, Komisja i Komitet ds. Siedlisk powzięły wiedzę na temat tej bardzo istotnej okoliczności, o czym świadczy przebieg debaty, która poprzedzała wydanie tego aktu.
- 5) Ponieważ fakt pokrywania się terenów rzeczywiście nie był znany w chwili wydania decyzji 2009/95/WE, Sąd skoncentrował się na domniemywanej wiedzy, a mianowicie na kwestii, czy w owym czasie zainteresowane podmioty mogły powziąć wiedzę o pokrywaniu się terenów. Sąd uznał, że ani Zjednoczone Królestwo, ani Komisja nie mogły wówczas wiedzieć o tej okoliczności, wobec czego (zgodnie z rozumowaniem Sądu) decyzja 2010/45/WE miała charakter „jedynie potwierdzający” względem wcześniejszego wykazu.
- 6) W ramach rozważań dotyczących tej domniemywanej wiedzy Sąd dopuścił się istotnych naruszeń prawa, a w szczególności:
 - a) błędnie ustalił *tożsamość stron*, których konstruktywna wiedza miała znaczenie prawne (co stanowi **zarzut pierwszy** niniejszego odwołania). W szczególności Sąd

błędnie zinterpretował orzecznictwo oraz zignorował zasady prawa, analizując domniemywaną wiedzę Komisji. Zjednoczone Królestwo twierdzi, że znaczenia miała jedynie wiedza konstruktywna, jaką posiadało to państwo. Posiłkowo Zjednoczone Królestwo podnosi, że jeśli nawet znaczenie ma domniemywana wiedza jakiegokolwiek innego podmiotu innego niż Zjednoczone Królestwo, to musi tu chodzić o wiedzę autora decyzji (tj. Komisji I komitetu ds. siedlisk), a nie o wiedzę samej tylko Komisji; oraz

- b) błędnie określił *kryteria, jakie należy zastosować* w celu ustalenia, jakie okoliczności „powinny były być znane” (co stanowi **zarzut drugi** niniejszego odwołania). W szczególności Sąd nie posłużył się prawidłowo bądź wcale kryterium, wedle którego należy przyjąć, iż strona posiada wiedzę, której można rozsądnie oczekiwać od każdej starannej osoby. Ponadto Sąd popełnił oczywisty błąd w ocenie faktów, uznając, że kryterium wiedzy konstruktywnej zostało spełnione.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie przyjęcia na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG trzeciego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na śródziemnomorski region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 10406), Dz.U. L 30, s. 322

⁽²⁾ 2009/95/WE: Decyzja Komisji z dnia 12 grudnia 2008 r. przyjmująca na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG drugi zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na śródziemnomorski region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8049), Dz.U. L 43, s. 393

Postanowienie prezesa szóstej izby Trybunału z dnia 12 lipca 2011 r. — Deltafina SpA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-537/10 P)⁽¹⁾

(2011/C 298/32)

Język postępowania: włoski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Santa Maria Capua Vetere — Włochy) — Procura della Repubblica przeciwko Yeboah Kwadwo

(Sprawa C-120/11)⁽¹⁾

(2011/C 298/33)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 14.5.2011.